

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОСНОВНИ СУД У БАЊАЛУЦИ
Број: 71 0 К 304735 23 К 2
Дана: 07.03.2024. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Основни суд у Бањалуци, у судија Инес Чолић, уз учешће записничара Горане Дакић, у кривичном поступку против оптужене С. Ч., због кривичног дјела Угрожавање јавног саобраћаја из члана 402 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика Републике Српске по оптужници Окружног јавног тужилаштва Бањалука, број Т13 0 КТ 0045389 18 од 12.04.2019. године, након завршеног усменог и јавног главног претреса, окончаног дана 06.03.2024. године у присуству окружног јавног тужиоца Окружног јавног тужилаштва Бањалука, Сање Гузине, оптужене лично и њеног браниоца Т. Т., адвоката из Бањалуке, на основу члана 298 став 1 тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске, донио је и дана 07.03.2024. године јавно објавио:

ПРЕСУДУ

Оптужена С. Ч., кћерка С. и Ј., дјевојачки М., рођена [...] године у Б.Л., настањена у Л., у улици [...], ЈМБ [...], по националности Српкиња, држављанка РС/БиХ, писмена са завршеном средњом саобраћајно-техничком школом, по занимању техничар друмског саобраћаја, удата, мајка двоје малолетне дјеце, запослена у „...“ Л., са мјесечним примањима у износу око 800,00 КМ, неосуђивана, не води се други кривични поступак .

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

Дана 10.06.2018. године, око 17.45 часова, у Л., управљала путничким моторним возилом марке „Peugeot 307“, регистарских ознака [...], власништво Ж. Ч., крећући се [...] улицом у правцу магистралног пута К.-Г., којом приликом је доласком до мјеста на којем се [...] улица спаја са магистралним путем, који је означен као пут са правом првенства, супротно одредби члана 49 став 4 Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима у БиХ („Службени гласник РС“, број 6/06, 44/07, 84/09, 97/09, 48/10, 18/13), скретањем удесно предузела радњу укључивања на магистрални пут иако је била дужна пропустити возила која су се кретала тим путем, а потом се наставила кретати укосо према бензинској пумпи „...“, која се налазила са лијеве стране магистралног пута гледано у правцу Г., свјесна да усљед таквог пропуста може угрозити безбједност саобраћаја и других учесника у саобраћају, али је олако држала да забрањена посљедица неће наступити или да ће је моћи спријечити, па је изазвала саобраћајну незгоду на начин да је пресјекла путању кретања мотоцикла марке „BMW“, регистарских ознака [...], којим је управљао оштећени Ш. Г., који се кретао из правца Б.Л. у правцу Г., којом приликом је оштећени, учивши њено возило, у покушају да избјегне контакт са истим, прешао на лијеву коловозну траку, на којој је дошло до контакта предњег точка мотоцикла са предњим лијевим вратима њеног возила, а затим и до превртања мотоцикла на лијеву бочну страну, којом приликом је оштећени Ш. Г. задобио тешку тјелесну повреду у виду прелома лијеве кључне

кости са раздвајањем у зглобу са лопатичном кости, дјелимичног расцјепа медијалног менискуса и дјелимичног напукнућа спољашњег укрштеног лигамента.

Чиме би починила кривично дјело Угрожавање јавног саобраћаја из члана 402 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика Републике Српске.

Оштећени се упућује да свој имовинско-правни захтјев остварује у парници.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Окружно јавно тужилаштво Бањалука подигло је против С. Ч. оптужницу број Т13 0 КТ 0045389 18 од дана 12.04.2019. године, којом јој је стављено на терет да је починила кривично дјело Угрожавање јавног саобраћаја из члана 402 став 3 у вези са ставом 1 КЗ РС на начин како је описано у оптужници.

Предметна оптужница потврђена је од стране судије за претходно саслушање дана 25.05.2019. године, рјешењем број 71 0 К 304735 19 Кпс, након чега се оптужена, пред судијом за претходно саслушање дана 20.09.2019. године, изјаснила да није крива за кривично дјело које јој се ставља на терет слиједом чега је предмет упућен другом судији ради заказивања главног претреса.

Након одржаног главног претреса, суд је дана 14.04.2022.године донио и јавно објавио пресуду којом се оптужена ослобађа одговорности. Одлучујући по жалби, Окружни суд у Бањалуци је првостепену пресуду укинуо и предмет вратио на поновно суђење.

У својој одлуци Окружни суд у Бања Луци је дао упуте за поступање у поновљеном поступку, те навео да нису правилно примјењене одрбе члана 304 став 2 Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21- у даљем тексту ЗКП РС), као и да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311 став 1 тачка к) ЗКП РС, јер пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама.

У поновљеном поступку, прихваћени су докази проведени у поступку који је претходио и то докази тужилаштва: Записник о увиђају саобраћајне незгоде, ПС Лакташи, број 13-1/.../1 од 08.07.2018. године, Скица лица мјеста саобраћајне незгоде од 05.07.2018. године, Фотодокументацију број 13-1/.../18 од 13.08.2018. године, Налаз и мишљење вјештака саобраћајне струке Р. М. од 24.12.2018. године, Допуну налаза и мишљења вјештака саобраћајне струке Р. М. од 09.04.2019. године, Налаз вјештачења тјелесних повреда ЈЗУ Завод за судску медицину РС од 05.11.2018. године, Записник о саслушању свједока З. К., Окружно јавно тужилаштво у Бањалуци број Т13 0 КТ 0045389 18 од 20.02.2019. године; Извод из матичне књиге умрлих број 03/1-.../21 од 08.06.2021.године; Налаз и мишљење лекара Дома здравља Лакташи на име Ш. Г. од 10.06.2018. године, Пријаву повреде Хитне хируршке пријемне амбуланте УКЦ РС Бањалука, број протокола .../18 од 10.06.2018. године на име Ш. Г., Отпусно писмо Клинике за ортопедију и трауматологију УКЦ РС Бањалука, број .../18 од 12.06.2018. године, Налаз и мишљење радиолога дијагностичког центра „...“ на име Ш. Г. од 30.06.2018. године, Налаз и мишљење специјалисте физикалне медицине и рехабилитације Завода за физикалну медицину и рехабилитацију „Др Мирослав Зотовић“ број ... од 31.07.2018. године, на име Ш. Г., Налаз и мишљење специјалисте физикалне медицине и рехабилитације

Завода за физикалну медицину и рехабилитацију „Др Мирослав Зотовић“ број ... од 02.08.2018. године, на име Ш. Г., Налаз и мишљење специјалисте физикалне медицине и рехабилитације Завода за физикалну медицину и рехабилитацију „Др Мирослав Зотовић“ број ... од 17.08.2018. године, на име Ш. Г., Налаз контролног прегледа специјалисте ортопедије са трауматологијом УКЦ РС Бањалука од 25.07.2018. године на име Ш. Г., Налаз радиолога УКЦ РС Бањалука од 10.06.2018. године, Налаз ортопеда Здравствене установе „...“ на име Ш. Г. од 27.08.2018. године, Копија здравственог картона амбуланте породичне медицине Лакташи на име Ш. Г., Налаз и мишљење радиолога ЈЗУ Дом здравља „Др Младен Стојановић“ Лакташи на име Ш. Г., Попис трошкова које је тужилаштво имало током истраге и Информација о обустави саобраћаја ПС Лакташи број 13-1/.../18 од 17.02.2022.године, као и докази одбране: Вјештачење по вјештаку саобраћајне струке, Р. Г., који је сачинио Налаз и мишљење које је, након саслушања вјештака предато суду, допис МУП РС, Полицијска управа Бања Лука, ПС Лакташи број 13-1/.../21 од 01.11.2021. године и у својству свједока, саслушана је оптужена.

Станке и бранилац у поновљеном поступку нису предлагали додатне доказе, а суд је ради правилног и потпуног утврђивања чињеница, као свој, извео доказ вјештачењем по вјештаку саобраћајне струке Д. Р., који је сачинио Налаз и мишљење о којем је саслушан на главном претресу.

У својој завршној ријечи, окружни јавни тужилац, је остала у цијелости код раније дате завршне ријечи, те навела да ако би се и прихватило да се оштећени критичне прилике прије него што је остварио контакт са оптуженом кретао недозвољеном брзином, такав његов пропуст би могао бити цијењен само као допринос, а никако као искључиви узрок. Вјештак је на више мјеста у свом налазу потврдио да оштећени није предузео никакву радњу претицања, него да се његово кретање могло посматрати као покушај избјегавања налета на аутомобил пежо који се укључио испред њега које се укључило на коловоз испред њега па потом почео радњу скретања. Не смије се заборавити да је оптужена у кратком временском периоду предузела двије радње. Прва је била радња скретања удесно укључивањем на пут са правом првенства пролаза, а друга скретање на бензиску пумпу улијево. Како је могуће да таква њена радња не буде фактор изненађена за самог оштећеног, а то објашњава његово измицање и прелазак на лијеву коловозну траку како би избјегао налет на возило пежо. Тужилац је даље навела да и даље сматра да се оштећени крећући се путем са правом првенства, па чак и условима да се радило о прекорачењу брзине, такво његово понашање на путу са правом првенства не може бити узрок ове саобраћајне незгоде. Тужилац је закључила да је оптужена својим понашањем створила опасну ситуацију, јер се прије предузимања радњи није увјерила да их може учинити на безбједан начин. Морала је да поштује знак стоп, морала је да да показивач правца, ниједан вјештак није могао да потврди да је то заиста и учињено. Сматра да и даље има довољно доказа да се оптужена прогласи одговорном за ово кривично дјело, а да се понашање оштећеног цијени као допринос саобраћајној незгоди.

Бранилац оптужене у својој завршној ријечи је изјавио да остаје код раније дате завршне ријечи у свему, те нагласио да се не може прихватити да је стварање опасне ситуације било на страни оптужен зато што се кретала у складу са прописима, а правдати некога ко крши све бланкетне норме, од брзине до преласка пуне линије. Хипотетички гледано онда ћемо прихватити да неко ко прође на црвено свјетло на семаофру удари мене који пролазим на зелено, и да он није створио опасну ситуацију, него ја што га нисам примјетио да пролази на црвено. Оптужена се кретала очекивајући да ће се и други кретати по правилима која налаже саобраћајна сигнализација и није била дужност оптужене да има на уму да ће неко да дивља на мотору у то доба. Све радње које је оптужена преузела биле су законите и то произлази из налаза сва три

вјештака. Предложио је да суд на основу члана 298 став 1 тачка в) ЗКП РС донесе пресуду којом се оптужена ослобађа.

Оптужена није давала завршну ријеч.

Цијенећи све доказе појединачно и у њиховој међусобној повезаности, а доводећи их у везу са наводима оптужбе и одбране, суд је утврдио да се у радњама оптужене не стичу обиљежја кривичног дјела Угрожавања јавног саобраћаја из члана 402 став 3 у вези са ставом 1 КЗ РС, из сљедећих разлога:

Током поступка неспорно је утврђено да се саобраћајна незгода десила 10.06.2018. године, око 17.45 часова, на магистралном путу М16, Б.Л. – Г., у Л. у непосредној близини БП „...“. Неспорно је да су у незгоди учествовали оптужена као возач ПМВ „Peugeot 307“ (у даљем тексту: Пежо) и оштећени као возач мотоцикла „BMW“. Такође је утврђено да се оптужена на магистрални пут укључила из [...] улице, након чега је скренула лијево ка БП „...“, док се оштећени кретао из правца Б.Л. ка Г. (што је супротно смјеру који у налазу наводи вјештак М. Р., који каже да се оштећени кретао из смјера К. ка Б.Л., с тим што је суд то оцијенио као омашку). Неспорно је и да су учесници саобраћајне незгоде алкотестирани и да није утврђено присуство алкохола ни код једног од њих. Такође је неспорно да возач мотоцикла није био адекватно обучен за вожњу мотоциклом, већ је био у јапанкама, шорцу и без заштитне кациге.

Напријед наведене чињенице странке и бранилац нису спориле, а исте произлазе из записника о увиђају лица мјеста, скице лица мјеста, фотодокументације те исказа саслушаних свједока.

Поред наведеног, из записника о увиђају саобраћајне незгоде, ПС Лакташи, број 13-1/.../1 од 08.07.2018. године, скице лица мјеста и фотодокументације број 13-1/.../18 од 13.08.2018. године, утврђено је да је на мјесту гдје се десила саобраћајна незгода пут прав, прегледан, да је прегледност већа од 200,00 метара, да је коловоз ширине 6,00 метара, подијељен уздужном пуном линијом. Брзина ограничења постављена је на 50 км/х, а непосредно испред лица мјеста на око 50,00 метара налази се саобраћајни знак „Забрана претицања свих моторних возила, осим мотоцикла без приколице и mopеда. Поред тога, постављени су саобраћајни знакови „забрана заустављања и паркирања са допунском таблом 500 метара“, те „кривина удесно“. На излазу из [...] улице налази се саобраћајни знак „стоп-обавезно заустављање“, а на излазу из бензиске пумпе саобраћајни знакови „укрштање са путем права првенства пролаза“ и „обавезан смјер“. Констатовани су трагови пронађени на лицу мјеста, затечено стање возила, те је констатовано да су учесници задобили лаке тјелесне повреде.

Из медисинске документације за оштећеног (Налаз и мишљење љекара Дома здравља Лакташи на име Ш. Г. од 10.06.2018. године, Пријава повреде Хитне хируршке пријемне амбуланте УКЦ РС Бањалука, број протокола .../18 од 10.06.2018. године на име Ш. Г., Отпусно писмо Клинике за ортопедију и трауматологију УКЦ РС Бањалука, број .../18 од 12.06.2018. године, Налаз и мишљење радиолога дијагностичког центра „...“ на име Ш. Г. од 30.06.2018. године, Налаз и мишљење специјалисте физикалне медицине и рехабилитације Завода за физикалну медицину и рехабилитацију „Др Мирослав Зотовић“ број ... од 31.07.2018. године, на име Ш. Г., Налаз и мишљење специјалисте физикалне медицине и рехабилитације Завода за физикалну медицину и рехабилитацију „Др Мирослав Зотовић“ број ... од 02.08.2018. године, на име Ш. Г., Налаз и мишљење специјалисте физикалне медицине и рехабилитације Завода за физикалну медицину и рехабилитацију „Др Мирослав Зотовић“ број ... од 17.08.2018. године, на име Ш. Г., Налаз контролног прегледа специјалисте ортопедије са трауматологијом УКЦ РС

Бањалука од 25.07.2018. године на име Ш. Г., Налаз радиолога УКЦ РС Бањалука од 10.06.2018. године, Налаз ортопеда Здравствене установе „...“ на име Ш. Г. од 27.08.2018. године, Копија здравственог картона амбуланте породичне медицине Лакташи на име Ш. Г., Налаз и мишљење радиолога ЈЗУ Дом здравља „Др Младен Стојановић“ Лакташи на име Ш. Г., исказа вјештака судске медицине, др Ж. К. и налаза и мишљења који је он сачинио, произлази да је оштећени у саобраћајној незгоди задобио политрауме у виду прелома лијеве кључне кости са раздвајањем у зглобу са лопатичном кости, дјелимични расцјеп медијалног менискуса, дјелимично напукнуће спољашњег укрштеног лигамента, које повреде у свом скупном дејству представљају тешку тјелесну повреду. Повреда у предјелу лијевог кољена, повреда у предјелу рамена, праћена преломом кључне кости која представља тешку тјелесну повреду, повреда у предјелу кољена праћена расцјепом менискуса која представља тешку тјелесну повреду. Све констатоване повреде у својој укупности представљају тешку тјелесну повреду. Према налазу вјештака, повреде су механичке природе и могле су настати у конкретној саобраћајној незгоди.

Из претходног произлази да је оштећени у конкретној саобраћајној незгоди претрпио тешку тјелесну повреду, што одбрана не оспорава, а како је налаз и мишљење вјештака у сагласности са медицинском документацијом, те је вјештак свој налаз и мишљење пред судом у цијелости образложио, суд је нашао да је исти дат у складу са правилима струке и прихватио га у цијелости.

Оштећени у својству свједока на главном претресу је изјавио да се тог дана кретао из правца Б.Л. према Г., да су тада били протести због поскупљења горива и да је пут био блокиран, да саораћаја није било ни у једном правцу и да је био сам на путу. Из [...] улице, возило је излетјело, са његове десне стране, доласком на раскрсницу возило му је пресјекло пут, па је он покушао да избјегне возило преласком у лијеву траку и десном страном мотоцикла је ударио у предња лијева врата возила којим је управљала оптужена. Навео је да се оптужена није зауставила на знак стоп, само се укључила на главну цесту пресјекавши му пут, умјесто да настави равно, она се кретала ка лијевој траци, па он није имао ни времена да одреагује. Контакт се десио у контра траци, тј. лијевој траци, гдје је он и пао и срзоао се с мотора. Након пада, сјећа се да је дошла нека дјевојка (касније је објаснио да је то оптужена), те га питала „шта би“. Навео је и да није био адекватно обучен за мотор, јер је прво био кренуо возилом, па је због блокада изашао из возила и сјео на мотор. Истакао је да поставља имовинско-правни захтјев, али да не може да определијели висину.

Свједочење оштећеног суд је оцијенио као коректно, с тим што је свједок субјективно сагледавао ситуацију. Оштећени је описао догађај онако како се он и одиграо и био је искрен у погледу чињенице да није био адекватно обучен за мотор, међутим његову тврдњу да је возило „излетјело“ из [...] улице, суд цијени као субјективан доживљај, који зависи и од брзине кретања самог оштећеног. Ово и из разлога што је вјештак Д. Р. чији је налаз и мишљење суд у цијелости прихватио навео да се оптужена кретала дозовљеном брзином.

Свједок Б. С. у свом исказу на главном претресу је изјавио да се кретао својим возилом [...] улицом иза возила оптужене, која је изашла на магистрални пут. Примјетио је да је по изласку на магистрални пут кренула укосом, тј. пресјекла је пут ка БП „...“. Навео је да је Г. ишао из правца Б.Л.. Контакт се десио брзо, чим је оптужена изашла из споредне улице, није се буквално ни исправила то је сигурно, није се исправила кроз у траку преокренула се ка пумпи. Оштећени је ишао нормално, својом траком, покушао је да је избјегне. Пред судом је навео да је било возила, док је у истрази рекао да је улица била блокирана због чега је тужилац свједоку

предочио записник, и исти након кориштења предао у спис суда. Из исказа овог свједока датог пред полицијом, произлази да се свједок возилом кретао иза возила оптужене, она је скренула у десно и одмах косо према пумпи, а свједок је намјестио своје возило за скретање у лијево према Ј.. Навео је да је у једном тренутку видио да је дошло до судара мотоциклисте и возила, а да он до тада није уочио мотоциклисту.

Из записника о саслушању свједока З. К., чија изјава је прочитана пред судом у складу са чланом 288 став 2 ЗКП РС, јер је свједок умро што је утврђено увидом у Извод из матичне књиге умрлих, произлази да је овај свједок био у свом возилу које се налазило до БП „...“ (дакле на лијевој страни гледано из правца Б.Л. према Г.) окренут ка правцу из којег је долазио оштећни, те је имао преглед комплетног тог дјела, па је уочио мотор који је долазио из правца Ј., и да је запазио да је возач био неприкладно обучен. Према његовој изјави, у том тренутку се није одвијао саобраћај на магистралном путу услед блокада због протеста поскупљења горива. Тада је видио да возило Пежо излази са споредног пута на магистрални пут те да се креће укосом ка бензиској пумпи и под одређеним углом сијече магистрални пут. Видио је и удар између мотоцикла и тог возила, које се вратило у десну траку и ту зауставило, а мотоцикл је одлетио према бензиској пумпи, док је касније уочио и возача мотоцикла, како сједи на острву код бензијске пумпе, и да је жив. Након што су дошли полиција и хитна служба, а свједок се удаљио са лица мјеста.

Суд је изјаве ових свједока прихватио као коректне и искретне. Сваки од свједока је свједочио о ономе што је видио. Искази ових свједока у сагласности су са налазима и мишљењима вјештака у погледу начина кретања оптужене и оштећеног. Свједоци су изјавили да се оптужена укључила на коловоз и одмах потом започела скретање ка бензијској станици. Овакве закључке су извели и вјештаци, па је суд поклатио вјеру свједоцима Б. С. и З. К..

Како је оптужена у истрази саслушана у присуству браниоца, тужилац је прочитала исказ оптужене из којег произлази да се тог дана кретала [...] улицом, да је с њом било дјете у сједици, па је била опрезнија него иначе, стала је на знаку „стоп“ сачекала око 2 минуте док се није увјерила да може безбједно да се укључи на пут са правом првенства пролаза. Видјела је да је из даљине пристизао камион, из правца К. према Г., и процијенила је да може безбједно да се укључи, а да не угрози камион. Приликом укључења на магистрални пут, кретала се 20-30 метара, а прије тога је дала лијеви показивач правца јер је требала скренути на бензиску пумпу, након чега је зауставила возило, увјерила се да је иза ње само камион и да нема других учесника које би могла скретањем угрозити, након чега је извршила радњу скретања. Скренувши на прилазни пут бензиској пумпи, осјетила је јак удар у своја врата, од чега јој се истргао волан из руку, а возило је одбачено у другу коловозну траку, активирали су се и аирбегови, па је само видјела човјека на зеленој површини. Од шока није реаговала ни кочењем ни другим радњама, возило се само угасило на мјесту гдје су га је затекла полиција. Навела је да се удар десио, ван коловозних трака, па прилазу бензиске пумпе, односно када је она већ завршила скретање. Навела је да је мотоциклиста био неадекватно обучен, у јапанкама, у шорцу, без кациге и наочара, те је истакла да је и сама доживјела тјелесне повреде у тој незгоди.

Суд је нашао да је оптужена свједочила коректно, с тим што суд није узео као доказану чињеницу да се иза оптужене на путу са правом првенства пролаза кретао камион, како је то она навела, јер то није потврђено другим доказима, с обзиром да други свједоци нису свједочили да су видјели камион.

Вјештак М. Р. је, у свом исказу на главном претресу, изјавио да је приликом израде налаза и мишљења на располагању имао комплетан спис, као и налаз и мишљење вјештака Р. Г., који је овај сачинио за потребе прекршајног поступка. Према налазу вјештака Р., до контакта мотоцикла и путничког возила Пежо дошло је на лијевој ивици коловоза гледано из смјера К. према Г. . Непосредно прије незгоде путничко возило Пежо укључивши се на магистрални пут из улице [...] било је у фази измицања у лијеву страну прешавши у потпуности на лијеву саобраћајну траку, а предњим лијевим точком ван коловоза са лијеве стране гледано из смјера К. према Г.. Утврдио је да је брзина кретања мотоцикла у тренутку судара износила 70 км/х, док брзину кретања возила Пежо није могао утврдити па је, имајући у виду да је возило било у фази скретања у лијеву страну коловоза, а да се та радња изводи при мањим брзинама, брзину кретања возила оптужене процјенио на 20 км/х. Нашао је да је у тренутку укључивања возила Пежо на магистрални пут, уздужно одстојање између возила Пежо и мотоцикла износило је 98,4 метра, док је удаљеност потребна за безбједно укључивање на пут износила 111,7 метара због чега је закључио да нису били испуњени услови за безбједно укључивање возила Пежо на пут са правом првенства пролаза. Возач Пежо-а био је дужан пропустити мотоциклисту који се кретао из смјера К. према Г., па тек онда започети радњу укључивања на магистрални пут. У случају да се мотоцикл кретао дозвољеном брзином од 50 км/х, безбједно уздужно одстојање за брзину кретања мотоцикла би износило 79 метара, обзиром да је уздужно растојање у тренутку укључивања возила Пежо на магистрални пут узео одстојање између возила Пежо и мотоцикла износило 98,4 метра, закључио је да би постојали услови за безбједно укључивање путничког моторног возила на магистрални пут. Када је у питању возач мотоцикла, пропусти који су у вези настанка саобраћајне незгоде, посљедица исте огледа се у брзини кретања које за 20 км/х била већа од дозвољене. У првобитном налазу, вјештак је као пропуст оштећеног означио и предузимање радње претицања на мјесту на којем је саобраћајним знаком забрањено. Касније је у допуни налаза, узео у обзир могућност да се саобраћај није одвијао у тренутку незгоде, те да није било камиона, и да оштећени исти није претицао, па нема пропуста претицања преко пуне линије. Вјештак је закључио да је начин на који се оптужена укључила на магистрални пут, пропуштајући да се увјери да ту радњу може извршити без угрожавања других учесника у саобраћају у директној вези са стварањем опасне ситуације и настанком саобраћајне незгоде. Приликом саслушања пред судом, вјештак је навео да је свој налаз сачинио у складу са документацијом у спису, у којој се налазио и налаз другог вјештака саобраћајне струке, па је вјештак на упит одбране рекао да свој налаз није темељио на налазу другог вјештака, у шта суд нема разлог да сумња. Међутим, сумњу у погледу правилности закључака вјештака Р., ствара чињеница да је он сам пред судом рекао да је своју анализу вршио на основу документације у спису, а нарочито на основу записника о увиђају, скице лица мјеста и фотодокументације, те да није излазио на лице мјеста. Сам је навео да скица лица мјеста није урађена у размјери, а на основу ње је израчунавао мјесто контакта и брзину кретања возила, па је примјењујући мјере из скице, у свом налазу позиционирао мјесто на ком се мотоцикл налазио на задњем дјелу пумпе, док из других доказа произлази да се мотоцикл налазио на предњем дјелу пумпе. Вјештак је сам објаснио да је то због мјера садржаних у скици лица мјеста, да би након тога изјавио да је скица учињена у размјери.

Вјештак Г. је, пред судом, изјавио је да је за израду налаза и мишљења имао комплетан судски спис са документацијом која се налази у истом. У извршеној анализи дошао је до закључка да се предметна саобраћајне незгода догодила на начин што је возач мотоцикла вршио радњу претицања путничког аутомобила који је вршио радњу лијевог скретања на плато бензинске пумпе у Л., и то у зони ограничења брзине кретања на 50 км/х, и на дијелу пута гдје је то забрањено саобраћајним знаком односно хоризонтална сигнализација је пуна линија, а наведена радња претицања је започета касније него радња скретања возача Пежоа чиме

налази да су пропусти возача мотоцикла узрочно везани за настанак ове саобраћајне незгоде. Путнички аутомобил Пежо се кретао из споредног пута, укупно вријеме које је утрошио Пежо у радњи укључивања скретања до сударне позиције је 6,85 секунди, ако узмемо и у обзир да је мотоцикл возио брзином од 70 км/х, он се, у моменту кад је путнички аутомобил Пежо вршио радњу кретања испред знака Стоп, налазио на 116 метара удаљености од возила Пежо, односно на 140 метара удаљености од мјеста примарног контакта, а безбједна раздаљина за укључивање на магистрални пут износи 94,4 метра, то значи да је возач аутомобила Пежо на вријеме и на безбједан начин отпочео радњу укључивања на магистрални пут. Саобраћајна незгода се могла избјећи да се возач мотоцикла прво држао ограничења, те да није вршио радњу претицања, а што је најбитније, у овом случају, да није предузимао никакве радње, саобраћајна незгода се не би догодила, што значи да возач мотоцикла није требао ни кочити нити икуда мрдати мотоциклом само држати се своје десне саобраћајне траке, возач путничког аутомобила би завршио радњу скретања улијево, а мотоцикл би само продужио равно.

Суд је у поновљеном поступку, а ради правилног утврђивања чињеница извео доказ вјештачењем саобраћајне незгоде по вјештаку Д. Р., који је пред судом изјавио да се незгода догодила у дневним условима на сувом коловозу на дијелу пута гдје је брзина ограничена до 50 км/х, на ком се налази пуна линија са кратким прекидима на мјесту гдје је скретање и гдје је забрањено претицање, са десне стране на магистрални пут прикључује се ... улица, а ово укључење налази се на 20 метара од скретања за бензијску пумпу. Према стању оштећења на возилима, примарни контакт се догодио у облику чеоног косог оштроуглог судара ударом предњег точка мотоцикла у предњи лијеви точак аутомобила Пежо и десном бочном страном мотоцикла у врата возача Пежо-а, тако да је дошло до интезивног сабијања врата возача возила Пежо, дошло је до скидања предње раткапе са предњег лијевог точка, а уједно дошло је до кидања лајсне са врата возача и лајсне са предњег браника. Увидом у фотографију[...] јасно се види да је на лијевом крилу предњег браника у зони испред точка дошло до стварања неколико лучних црних трагова који према свом облику настанка неспорно потичу од предњег точка мотоцикла, а црни обриси на предњем лијевом блатобрану у горњој зони би могли потицати од десне ручице возача мотоцикла (слика [...] на [...] страни Налаза).

Када се оштећења на возилима доведу у везу са траговима нађеним на лицу мјеста, јасно је да је траг означен на слици [...] страна [...] налаза, представља траг стругања десне стране мотоцикла тј, десног цјевастог браника мотоцикла и декла мотора, чијим пуцањем долази до расипања трагова уља и погонског горива (слика 10) који трагови су пронађени на површини ван коловоза са лијеве стране на простору према бензијској пумпи. Ови трагови су посљедица секундарног контакта мотоцикла са подлогом. Када се врати мотоцикл у тачку судара, коју је одређена према положају пластике која се налази на коловозу, долази се до стања да је до контакта дошло на 10 метара од почетне тачке мјерења на самој лијевој ивици коловоза. Према путу који је прешао мотоцикл након контакта и према дијелу брзина које су изгубљене приликом контакта са аутомобилом и контакта са ивичњаком долази се до стања да је сударна брзина мотоцикла била 72,85 км/х, јер се мотоцикл од тачке судара од тачке судара кретао 27,7 м, од тога 23,7 м се кретао са клизањем по коловозу, значи након што је оборен. На коловозу нису пронађени трагови блокирања мотоцикла прије тачке судара, па није могуће утврдити да ли је возач мотоцикла прије судара предузео форсирање кочење, али према времену колико је возило Пежо провео на путу испред мотоцикла постојали су услови да возач мотоцикла предузме контролисано кочење и смањи брзину кретања, па је брзина у моменту реакције возача могла бити и већа од 72,85 км/м могла бити и већа. Брзина возила Пежо је утврђена према начину његовог кретања возила, према геометрији саобраћајне површине и радње скретања улијево од 18 км/х. Од момента започете радње укључивања на магистрални пут до момента судара возило Пежо, провело је на коловозу магистралног пута вријеме од 5,68

секунди. Даљом анализом брзине којом се кретао мотоцикл и времена које је возило Пежо провело на магистралном путу, утврђено је да се мотоцикл у моменту започињања радње укључивања на магистрални пут се налазио од тачке судара на удаљености не мањој од 114,9 метара, односно на удаљености не мањој од 94,75 метара од средишње тачке раскрснице с које се возило Пежо укључивало на магистрални пут. Анализом прорачуна безбједног укључивања возила на пут са правом првенством пролаза, возило Пежо би требао да обави укључивање на начин да се укључи на пут са правом првенством пролаза и да достигне брзину саобраћајног тока, која је у овом случају одређена саобраћајним знаком на 50 км/х, и аутомобил би ову брзину достигао на путу дужине 48,3 метара, односно за 6,95 секунди. Када се ово доведе у везу са возилима која се крећу путем са правом првенства пролаза из смјера К., долази се до тога да би безбједно укључивање могло започети ако се та возила налазе од раскрснице на удаљености од 69,5 или више метара. Када се ова вриједност стави у однос са стањем гдје се налазио мотоцикл када је Пежо започео укључивање, јасно се дође до закључка да је у моменту укључивања аутомобила Пежу на пут са правом првенства пролаза био на доста већој удаљености од оне која је била потребна, те је према овој анализи радња укључивања возила Пежо обављена у потпуности безбједно, у случају наравно да се други учесник у саобраћају придржавао дозвољене брзине. У овим случајевима се анализе увијек раде за такозвану очекивану, односно дозвољену брзину, а не за брзину којом се возило стварно креће, јер возач који се укључује у саобраћај, не може да претпостави да се други учесник у саобраћају креће већом брзином јер за то нема могућности. Према овим параметрима дакле, радња укључивања Пежоа је обављена у потпуности безбједно.

Након што је возач Пежоа обавио радњу укључивања у саобраћај, започиње дозвољену радњу скретања у лијево. Након што је возило Пежо изашло на саобраћајни пут, возач мотоцикла је бар тада имао обавезу да своју брзину сведе у границе дозвољене брзине. Анализа кретања мотоцикла, у датим околностима врши се на начин да се утврди које је бочно измицање мотоцикл обавио од позиције по којој се требао правилно кретати, а то представља један метар од десне ивице коловоза, до бочне позиције тачке судара, а она је на лијевој ивици коловоза, на 6 метара од десне ивице коловоза, по чему се мотоцикли бочно измјестио непосредно измјестио за 5 метара, и ову радњу је мотоциклиста могао извести на путу од 66,75 метара, и у времену краћем од 3,3 секунде. Према комплетно изведеној анализи на страни оптужене нису пронађени пропусти који се могу довести са узроком настанка ове незгоде, а анализирајући могућности избјегавања незгоде од стране возача мотоцикла, при брзини која је утврђена исти је имао могућност да уз предузимање форсираног кочења, а обзиром да се ради о сувом и равном коловозу било је могуће постићи успорење од 5 метара у секунди без губитка контроле над мотоциклом у ком случају би имао могућност да се заустави на путу од 52,34 метра, значи у случају да је почео са кочењем, а да се није кретао брзином која је већа од утврђене исти се могао зауставити чак и прије раскрснице, по чему је возач мотоцикла неспорно могао да избјегне незгоду. У случају да је имао намјеру да изврши обилажење возила, он је то требао да обави искључиво са десне стране у овим околностима. Даље појава бвозила Пежо и његово укључивање у саобраћај, за возача мотоцикла никако нису могли представљати изненађење већ реалне услове саобраћаја и исти је свој начин кретања и брзину требао да прилагоди таквим условима саобраћаја.

На питање тужиоца да објасни како је могуће да се у ситуацији када имамо мотоциклисту који се креће својом коловозном траком и да се узме да се кретао брзином од 50 км/х која је дозвољена, и имамо оптужену која се укључује на пут са правом првенства којим се креће оштећи, ко је онда створио опасну ситуацију. Вјештак је објаснио да су основна правила која се морају поштовати код саобраћајно-техничког вјештачења, у незгодама када се једно од возила укључује на пут са правом првенства пролаза, јесте да се изведе анализа колико је то времена било потребно да се возач са споредног пута укључи на пут са првенством пролаза, а

да својом радњом неутрожава и неомета возила која се крећу тим путем, тада се мора поћи од претпоставке да возило које се креће главним путем поштује правила и да се креће дозвољеном брзином, то је у овом случају 50 км/х. Када се стави у прорачун по моделу који се користи у саобраћајно-техничком вјештачењу, а на стани 14 налаза је приказана илустрација, онда тај прорачун јасно показује да је возачу возила које се укључује било потпуно безбједно укључивање ако су возила која му долазе са лијеве стране налазе на удаљености 69,5 метара. У овом случају мотоцикл се налазио од раскрснице када оптужена започиње скретање на око 94,75 метара, по овоме параметру укључивање је било потпуно безбједно. То значи да би оптужена требала да пропусти сва возила која јој се налазе ближе од 69 метара, чак за урбане услове саобраћаја се узима и да је правилно укључивање до постизања 70% брзине, па би то у конкретном случају значило да је и 50 метара удаљености возила сматрати да је безбједно уз то што би мотоциклиста који се креће 50 км/х, морао мало благо да прикочи, не би било потребе за неком наглом реакцијом. Имајући ово у виду, у конкретном случају, оптужена се у потпуности безбједно укључила на пут са правом првенства пролаза.

Тужилац је питала и да ли је оптужена упалила жмигавац када је започела радњу скретања, а вјештај се изјаснио да о томе не постоје материјални докази, а да је оптужена изјавила да јесте, па он без постојања других доказа не може то са сигурношћу тврдити.

Суд је извршио увид у Налаз и мишљење вјештака саобраћајне струке Д. Р., те утврдио да је вјештак у цијелости извршио свој задатак у складу са науком и правилима струке, те да је Налаз и мишљење исцрпно образложио пред судом, због чега је суд истом у цијелости поклонио вјеру и одлуку засновао на овом доказу.

Поред наведеног, суд је имао у виду и да је вјештак Г. након урађеног налаза, изнио мишљење да оптужена није скривила саобраћајну незгоду, насупрот вјештаку Р., који је закључио супротно иако је утврдио да би, да се оштећени кретао дозвољеном брзином, оптужена могла безбједно да се укључи на магистрални пут.

С обзиром на наведено, те прихватајући утврђену чињеницу да се оптужена безбједно укључила на пут са правом првенства пролаза, те да је након тога започела дозвољену радњу скретања улијево, суд налази да оптужена није поступала противно одредбама члана 49 став 4 Закона о безбједности саобраћаја БиХ, како се то наводи у оптужници, те да својим радњама није порузроковала саобраћајну незгоду, већ да је узрок незгоде искључиво је неприлагођена брзина кретања мотоцикла и погрешна процјена мотоциклисте који је, по својој изјави, избјегавао судар прелазећи у лијеву траку, основни узрок саобраћајне незгоде.

Суд је имао у виду и принцип да се сваки учесник у саобраћају може поуздати да ће се други учесници у саобраћају придржавати саобраћајних прописа, сходно начелу повјерења. Доследна примјена овог начела значи да се од учесника у саобраћају не може захтјевати да предвиде кршење саобраћајних прописа од стране других лица, па с тим у вези, ако су сва три вјештака наша, да до саобраћајне незгоде не би дошло да је возач мотоцикла возио прописаном брзином, неспорно је да је његова непрописна брзина узрок ове саобраћајне незгоде.

У свјетлу свега наведеног, за суд је ирелевантно да ли је у треутку саобраћајне незгоде саобраћај био блокиран или не, па с тим у вези суд није одлуку засновао на доказу тужилаштва Информација о обустави саобраћаја ПС Лакташи број 13-1/.../18 од 17.02.2022.године нити на доказу одбране Допису МУП РС, Полицијска управа Бања Лука, ПС Лакташи број 13-1/.../21 од 01.11.2021.године.

Дакле, анализом доказа изведених током поступка, суду је нашао да радње оптужене нису узрок саобраћајне незгоде, због чега је, суд на основу члана 298 став 1 тачка в) ЗКП РС, одлучио као у изреци.

Суд је, на основу члана 108 став 4 ЗКП РС упутио оштећеног да имовинско-правни захтјев остварује у парници.

На основу члана 100 став 1 ЗКП РС трошкови кривичног поступка, као и нужни издаци оптуженог и нужни издаци и награда браниоцу, падају на терет буџетских средстава.

Записничар
Гордана Дакић

СУДИЈА,
Инес Чолић

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Окружном суду Бањалука, путем овог суда, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.